

XVI TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Jr 23:1-6)

Lugemine prohvet Jeremia raamatust:

“Häda karjastele, kes lasevad mu lammastel hukka minna ja hävida!”, ütleb Issand. Sellepärast ütleb Issand, Iisraeli Jumal, karjaste vastu, kes peavad hoidma mu rahvast, nõnda: “Teie olete mu lambad laiali pillutanud ja lasknud neil minna oma teed, ilma et te oleksite kandnud nende eest hoolt. Aga vaata – nii ütleb Issand – mina kannan hoolt teie eest sellega, et ma nõuan teilt aru teie pahategudest. Siis kogun mina ise oma lammaste jäägi kõikidest maadest, kuhu ma olen nad ajanud, ja toon nad tagasi nende karjamaale. Seal on nad viljakad ja neid saab palju. Ja mina sean neile karjased ja need hoiavad neid. Siis nad ei karda ega ehmu ja keegi neist ei lähe kaduma - ütleb Issand. Vaata, päevad tulevad, mil ma lasen tõusta Taavetile väga võsu, ja tema valitseb kuningana targasti ja teeb maal õigust ja õiglust. Tema päevil saab Juuda päästetud ja Iisrael elab julgesti, ja teda hüütakse nimega: “Issandas on meie pääsemine!”.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 23:1-2. 3-4. 5-6 R:1)

R: Issand on mu karjane ja mul pole millestki puudust.

Issand on mu karjane ja mul pole millestki puudust.

Haljal aasal ta laseb mul lebada,
vee äärde ta juhatab mind,
seal saan ma puhata, sest tema kosutab mu hinge.

R:

Ta juhhib mind õiget teed, oma nime väel.
Ja kui ma kõnniksin kasvõi surmavarju orus
ei karda ma kurja, sest sina oled minuga,
sinu valitsuskepp ja karjasesau annavad mulle julgust.

R:

Sina katad mulle laua, minu vaenlaste nähes,
sina salvid mu pead lõhnava õliga ja täidad mu karika pilgeni.
Sinu headus ja arm on mu ümber kõik minu elupäevad
ja ma jään Issanda kotta kogu mu eluajaks.

R:

(Teine lugemine Ef 2:13-18)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast efeslastele:

Vennad, nüüd olete teie, kes te olite kord Jumalast kaugel, saanud temale lähedaseks Jeesuse Kristuse vere läbi. Sest tema ise on meie rahu; tema on juudid ja teised rahvad üheks teinud ja oma surma läbi maha kiskunud vaenumüüri nende vahel. Tema tegi kehtetuks käsu seadused ja sätted ja lõi nad eneses üheks uueks inimeseks. Nõnda tõi tema rahu ja lepitas mõlemad risti läbi Jumalaga ühesainsas ihus, et vaen saaks otsa. Tema tuli ja kuulutas rahu, nii teile, kes te olite kaugel, kui meile, kes me olime lähedal. Tema läbi on meil mõlemal osadus Isaga ühe ja sama Vaimu läbi. See on Jumala Sõna.

Salm enne evangeeliumi (Jh 15:15b)

Halleluuja. Mina olen hüüdnud teid sõpradeks,
sest teile olen ma ilmutanud kõik, mis ma kuulsin oma Isalt. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 6:30-34)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal kogunesid apostlid Jeesuse juurde ja rääkisid temale, mis nad olid teinud ja mida kõike õpetanud. Siis Jeesus ütles neile: “Tulge ühes minuga inimitühja paika ja puhake veidi.” Sest tulijaid ja minejaid oli olnud nii palju, et neil polnud mahti süüagi. Ja nad sõitsid paadiga piirkonda, kus polnud inimeste elupaiku. Ometi nähti neid minemas ja paljud tundsid nad ära. Nõnda tuli inimesi jooksujalu kõikidest linnadest ja nad jõudsid pärale enne neid. Kui Jeesus paadist välja astus ja nägi suurt rahvahulka, oli tal neist kahju, sest nad olid nagu lambad, kellel ei ole karjast. Ja ta rääkis neile kaua. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, juba lapsed oskavad öelda, et parim koolitund on vahetund, ja hiljem pingelises tööelus on suvepuhkuse ootus tähtsaks ajendiks, et argipäevane rutiin välja kannatada. Kui aga mööduvad esimesed puhkusepäevad, mis tõesti oma nime väärivad ja kuluvad peamiselt

väljamagamisele, siis varsti võib puhkus omakorda tööks kujuneda. Mingil hetkel tuleb taas väsimus – puhkusest tüdimine, vajadus teha pidutsemise, külastuste ja muidu ajaviitmise asemel midagi mõtestatut. Kuid ka töö juurde naasmisel tuleb end jälle ümber häälestada, saada üle ebamugavast tundest, et järgmine puhkus on nüüd jälle mägede taga.

Me palume järgmiseks tööaastaks Jumalalt jõudu ja õnnistust ning palvetame:
Kyrie eleison...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, nagu tänane evangeelium tunnistab, ei tulnud Jeesusel puhkusest midagi välja. Omamoodi varjundi annab kirjeldatud sündmusele ka evangelisti märkus Jeesust otsiva rahvahulga kohta: nad olid nagu lambad, kellel ei ole karjast. Tõesti, ka täna on talupidajatel võimatu oma töö juurest lahkuda, sest loomad tahavad iga päev süüa ja talitamist, ning piimaandjad vajavad lüpsmist. Sellepärast otsitakse puhkuse ajaks asendustalunikke kõikjal tikutulega, kuid ilmselt võime jätkuvalt leida talupidajaid, kes pole kunagi oma maakonna piiridest lahkunud. Eriti põllutööde, saagikoristuse ja heinateo ajal pole talutöö kõrval lootustki jõude lesides suve nautida. Selles mõttes oli ka Jeesus karjane, kes mõistis oma karjana kogu inimkonda ega saanud oma lammastest kunagi kaugele ära minna.

Kuid Jeesuse ja tema jüngrite soov puhata on mõistetav. Ka meil võib ette tulla olukordi, kus suhtlemine on olnud sedavõrd intensiivne, et inimtühjas paigas viibimine tundub puhkuse ja võimalusena oma elust selgust saada. On öeldud, et tänapäeva inimene teab palju, aga mõistab vähe. Kiire elurütm sunnib vastu võtma palju rohkem teavet kui aju on suuteline seda töötleva – terasid sõkaldest, ausat informatsiooni suunatud propagandast eraldama. Siis on üksiolek tõesti teretulnud: pikad jalutuskäigud ja kerge füüsiline töö, mille juures mõte saab vabalt liikuda.

Kui aga pensioniaeg hakkab lähenema või on juba kätte jõudnud, tekib järk-järgult vastupidine tunne: vähehaaval hakkab kasvav üksindus muutuma koormaks. Vaimsete huvidega inimesel algab see protsess isegi varem, sest neil on enamasti palju endast vanemaid sõpru ja õpetajaid, kes lahkuvad siit maailmast aastakümnete võrra enne neid. Ühel hetkel hakkab inimene märkama, et tal on juba rohkem sõpru taevas kui maa peal.

Viimased tööaastad on sageli ebamugavad, kui tulevik jääb järjest lühemaks ja seotus uute projektidega muutub üha nõrgemaks. Kuni saabub see kurvavõitu päev, kui pakutakse pidulikult kohvi ja kooki ning sunnitult reipa naeratuse saatel ütleb direktor läbi lillebuketi, et sinu panus asutuse töösse on olnud hindamatu, kuid edaspidi su teeneid enam ei vajata – aitäh, õnn kaasa ja ilusat pensionipõlve!

Kui tööelu on lõppenud, peaks inimesel olema võimalus rohkem puhata ja elust rõõmu tunda. Paraku aga tulevad pahatihti just siis esile terviseprobleemid, mille lahendamist seni ikka edasi sai lükatud, ning algavad materiaalsed raskused, nuputades kuidas senisest palgast väiksema sissetulekuga toime tulla. Nii mõnigi peab hakkama endale vanaduspensioni kõrvalt taas tööd otsima, et ots otsaga kokku saada.

Looduse seisukohast aga on igal asjal oma põhjus ja otstarve. Sellepärast tuleb leppida, et pensioniea üksinduse mõtteks on kokkuvõtte tegemine oma elust, selle vastuse ettevalmistamine, mida Jumal meilt ootab.

Armsad õed ja vennad, alles siis, kui jüngrid olid rääkinud Jeesusele oma tööst, kõigest, mida nad olid teinud ja õpetanud, andis Jeesus neile mõista, et nad on puhkuse ära teeninud. Puhkusest saame rääkida ainult siis, kui oleme varem pikka aega tublisti tööd teinud. Kuid tõesti, meil tuleb leppida ka sellega, et mõnikord ei tule puhkusest midagi välja.

See kõik peab meile meelde tuletama, et siin maailmas ei leia inimene püsivat rahu ei töös ega puhkuses, rahu saabub alles pärast õigeksmõistvat otsust Jumala kohtus ja selle nimel tasub vaeva näha kuni viimse hingetõmbeni. Aamen.